

**Ahlmann-Ohlens (KF):**

Det konservative folkeparti kan støtte lovforslaget.

**Sønderby (V):**

Selv om klokken er 16.30, vil jeg sige et par ord. Det lovforslag, vi behandler her, skal ses i sammenhæng med det lovforslag, der lige er blevet behandlet, og som vi fik en lang drøftelse om. Det, der sker med forslaget, er en tilpasning til den ressortomlægning imellem kulturministeriet og miljøministeriet, som skete efter den kongelige resolution af 10. januar 1983. Ved behandlingen af det foregående lovforslag lovede kulturministeren, at man måske om et stykke tid skulle kigge på, hvordan det havde virket, og det kan jo også være, vi skal tage den drøftelse op i miljøudvalget.

Baggrunden for den gennemførte ressortomlægning er betænkningen, Møllmannudvalget afgav. Jeg vil i øvrigt henvise til, hvad fru Mette Madsen har sagt herom.

Lovforslaget indeholder ud over den omlægning en nedsættelse af et fortidsråd samt en beskyttelse af de historiske skibsvrag og fortidsminder på havbunden. Det kan vi også støtte. Også det, at man nedsætter aldersgrænsen fra 150 til 100 år. Man går ud over territorialfarvandet – det hænger sammen med havretskonventionen – og det kan vi også være tilfredse med.

Jeg vil i den forbindelse sige modsat den socialdemokratiske ordfører, at vi også er tilfredse med de bemærkninger, som ministeren slutter med, hvor han siger, at det ikke kræver yderligere ressourcer, hverken økonomiske eller personelle.

Med disse ord skal jeg tilkendegive, at vi vil støtte ministerens forslag. Vi vil gerne give det en hurtig udvalgsbehandling.

**Margrete Auken (SF):**

Jeg troede egentlig, at dette lovforslag nærmest var et fait accompli, som udvalget kunne tage, sådan som det var, at der ikke var så forfærdelig meget at gøre, fordi tingene stort set var gennemført. Man kunne få den fornemmelse, at der bag ved det lå et slagsmål, som vistnok var for privat til, at andre kunne få lov til at blande sig. Efter at have hørt fru Dorte Bennedsen er jeg blevet spændt på, om der alligevel er plads til os

andre i det. Så skal jeg da ikke holde mig tilbage.

I første omgang må jeg sige, at det har været svært at se pointen i denne udveksling af gravhøje med skibsvrag og frem og tilbage, og det kan da godt være, at vi skal have en forklaring på, hvorfor man har byttet.

For mig er det selvfølgelig først og fremmest af betydning, at man passer godt på det, man har. Det er ikke altid til at være lige imponeret af, hvad der er sket med vores gravhøje, som jeg har kigget lidt på en gang imellem. Nogle af dem er kommet til at ligne en større champignon, hvis ministeren har lagt mærke til det. Der er blevet pløjet ganske gevaldigt tæt ind på dem her og dér. Der er i hvert fald nogle, der skal blive bedre til at passe på – hvordan det så skal ske. Der er også den historie, som var i TV – jeg tror, det var i »Fup eller fakta« – om en gravhøj, der lå i vejen et sted, men så var der altså et andet sted, hvor der var så kreativt i forvejen, og så flyttede man den. Det kunne tyde på, at der var en administration, der skulle flyttes, hvis den historie altså er rigtig – det sagde de i fjernsynet at den var.

Jeg synes som sagt, det er fortræffeligt, at der skal passes på disse ting, og at vi for skibsvragenes vedkommende flytter aldersgrænsen. Jeg blev imponeret af tallet 40.000 og tænkte på vores stakkets minister, der er ude at lede efter dinosepttønder i øjeblikket, og overvejede så svagt, hvem der skulle sendes ned for at se, hvad den tønne var, hver gang man fandt noget, for der må jo være noget at finde.

Men jeg kunne egentlig godt tænke mig at vide, hvordan man vil passe på – når man tænker på, hvor utrolig skidt dette samfund er til at passe på det, som står lige op i den fri luft. Vi hælder skidt og møg ud og ødelægger vores natur, og nu skal vi til at passe på det, der ligger uden for vort eget søterritorium, nede i havet. Det skal vogtes mod havudvindingsuhyrer. Det ved jeg ikke om man kan. Det burde være nemt, men når vi ved, hvordan store virksomheder kommer af sted med at gøre, som det passer dem, er jeg da lidt bekymret, og jeg har endnu sværere ved at se, hvordan de åbenlyse plyndringer skal forhindres. Opnår vi i grunden andet end at sige, at det må man ikke? Jeg vil godt have et svar, for der er lidt underligt ved at